

de efter min Mening skulde være det af opportune Hensyn, simpelt hen fordi de ikke kunne bære denne Skat i Forbindelse med de forhøjede Jernbanetakster. Ved kun at tillade Komodie i Provinsen mod ministeriel Bevilling har Staten erkendt, at den har Pligt til ogsaa at vaage over Provinselskaberne, og vi kunne ikke være tjente med, at de ordnede Sceneforhold i Provinsen udryddes, hvilket med Bevarelsen af Skatten uvægerlig vil blive Tilfældet i Løbet af faa Aar. Det gjorde mig derfor ondt — men det forbavsende mig ikke —, at den højtærede Minister erklærede sig uvillig til ogsaa at forandre Forlystelsesskatten paa dette Punkt.

Jerichow: Jeg skal ikke komme ind paa en Imødegaelse af de kritiske Bemærkninger, der ere fremsatte mod den nuværende Lov i Almindelighed. Der er ikke Tvivl om, at der, som ogsaa indrømmet af Finansministeren, kan gøres Indvendinger med Hensyn til Virkningerne af en saadan Lov, der omfatter et nyt Omraade. Men en egentlig Gennemgang af den maa opsættes, til den foreligger til Revision i Overensstemmelse med den Bestemmelse herom, som den indeholder. Jeg har megen Sympati med mange af de Bemærkninger, der her ere faldne. Jeg har det Ønske, at Loven i saa ringe Grad som muligt maa være hindrende eller generende for Sport, Oplæsninger og Velgørenhed, og jeg glæder mig over de Ytringer, som den højtærede Minister har fremsat angaaende disse Omraader, idet jeg deraf ser, at det ogsaa er hans Ønske, at Loven her kan virke saa lidt besværende som paa nogen Maade muligt. Der vil nu indvindes Erfaringer, og er der uovervindelige Vanskeligheder knyttede til Loven, ville de kunne fjernes, naar den til sin Tid kommer til Revision.

Kun af en enkelt Taler er det blevet anbefalet ikke at stemme for det foreliggende Lovforslag, nemlig af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen). Jeg tror, at der er en Del i, hvad dette ærede Medlem udtalte angaaende det tvivlsomme i, hvorvidt det kan siges at være Skatten, der har medført de Virkninger for Musikerne, som nu ere til Stede. I ikke ringe Grad har Skatten vistnok været

benyttet som et Paaskud til at fjerne Musikken. Men hvorledes det nu end forholder sig dermed, og i hvilket Omfang end den meget højroastede Protest, som er sat i Gang, har været medvirkende til at skabe Forestillingen om, at Loven paa dette Punkt har virket særlig uheldigt, er det nu en Gang et Faktum, at der er skabt en meget stærk Forestilling om, at her har Loven virket saa uheldigt, at man straks bør gaa til en Forandring, og dette er efter min Mening af saa megen Betydning, at jeg vedblivende maa anbefale det høje Ting at stemme for det foreliggende Lovforslag. Disse Klager og Besværinger ville, selv om Musikerne genansættes, ikke høre op, hvis dette Punkt i Loven vedbliver at bestaa, og jeg tror, at den højtærede Minister har grebet rigtigt ved at foreslaa det ophævet. Jeg deler ogsaa det Ønske, der fra anden Side er udtalt, om, at Loven maa træde i Kraft, saa snart som det paa nogen Maade er muligt. Ogsaa jeg har været glad ved at høre, at den højtærede Minister vil medvirke hertil.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 112 af 13. Maj 1911 om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4481).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. C. Meyer): Under den foregaaende Sags Behandling har jeg tilladt mig at berøre ogsaa det her foreliggende Lovforslag om Forlystelsesskattens fuldstændige Ophævelse, og jeg finder ingen Anledning til nu yderligere at komme nærmere ind